

чатление и ентузиязмъ, да се не разочаруватъ въ голѣмния успѣхъ на доброволцитѣ, още повече, че за добрата имъ подготовка имаше още много да се желае. До сега доброволцитѣ се учаха да правятъ ружейни приеми, да маршируватъ — церемонияленъ маршъ и да титулуватъ началството си, а колкото се отнася до другитѣ отдѣли на военното искусство, тѣмъ ни веднѣжъ не имъ бѣ расказано или показано. Между това, навѣрно щѣше да се започне да имъ се вдѣлбаватъ безъ нужда въ главитѣ разни прицѣлни линии, жгли, траектории, офицерски, унт.-офицерски и ефрейторски караули и пр.

Организиране на Българското опълчение.

Съгласно приказа по дѣйствующата армия, основанъ на Височайшето повѣлѣние, пѣшия на Негово Императорско Височество почетенъ конвой, на 17 Априлъ се прѣименува въ Българско Опълчение, като се развърна въ 6 дружиненъ съставъ, въ всѣка дружина отъ по 5 роти. Дружинитѣ образуваха три бригади: въ първата бригада влизаха 1-а и 2-а дружини, въ втората — 3-я и 4-а и въ третата — 5-а и 6-а. За началникъ на опълчението бѣ назначенъ генералъ-майоръ Столѣтовъ, който съ приказъ по опълчението отъ 18 Априлъ, подъ № 1, обявява, че встъпва въ командуването му. Щаба на опълчението се състоеше: отъ началникъ щаба, старши адютанти по строевата и домакинската части, младши адютантъ, ковчежникъ, интендантъ, главний врачъ, офицери-ординарци и писарски персоналъ. Бригадниятъ управления се състояха: отъ бригадниятъ адютантъ, бригадниятъ свѣщенникъ и писарския персоналъ. Дружинния командиръ въ опълчението се ползуваше съ правата на началникъ на отдѣлна часть. Щаба на дружината се състоеше: отъ дружиненъ адютантъ, ковчежникъ-квартирмейстеръ, офицеръ-завѣдующъ оржжието, дружиненъ врачъ, старши дружинни: медицински и ветеринаренъ фелдшери и, най-насетнѣ, писарски дружиненъ персоналъ. Щата на ротитѣ въ дружинитѣ бѣ сжщия, каквѣто е въ пѣшитѣ полкове.

Съгласно сжщото Височайше повѣлѣние, бѣ заповѣдано да се сформируватъ и 6 български конни сотни, които щѣха се числятъ къмъ опълчението.